



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia**

**Sulpicius <Severus>**

**Amstelodami, 1665**

Demetrius Soter Rex Syriæ.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11490**

XXXIV. <sup>1</sup>Ea tempestate<sup>2</sup> Judas, Syros in arce positos obsidebat. Qui cum<sup>3</sup> fame atque inopia afficerentur, missis ad regem nunciis, præsidium implorant. Ita Eupator,<sup>4</sup> cum<sup>2</sup> centum millibus, & equitum viginti millibus, suis subsidio venit: præeuntibus aciem, cum ingenti terrore,<sup>5</sup> elephatis. Tum Judas, laxata obsidione, regi obviam tendit,<sup>3</sup> primoque<sup>6</sup> prælio Syros fundit. <sup>7</sup>Rex petit pacem:<sup>8</sup> quia<sup>4</sup> infido ingenio male usus, perfidiam consecuta ultio. Nam<sup>9</sup> Demetrius

filia. Et Ὀπαλεῖδης dicti à Theseo nobiles Atheniensium. Plut. in Theseo, atque patricios idem sic vocat in *Publ. coll.*

<sup>1</sup>Ea tempestate.] Anno post obitum Antiochi Epiphanis, qui Græcorum erat et.

<sup>2</sup>Judas Syros in aree positos obsidebat.] Causa obsidionis excursiones eorum perpetuæ. Vide Joseph. XII, 14.

<sup>3</sup>Fame atque inopia] Και τοιούτων μηχανήσατε νῦν καμάτη εγείρας φίλοπόνως αποσκευτε τῷ δὲ ἀκρας αὐτοῖς. Joseph.

<sup>4</sup>Cum centum millibus.] Videtur legendum, cum peditum centum millibus. Drus.

<sup>5</sup>Elephantis.] Triginta duobus in Maccabaeorum c. vi. v. 30. Josephus lib. XI. cap. 4 Octoginta. Historia Ebraica. Fuerunt Indici, qui Libyos longe superant, teste Livio XXXVII. Præliandi cum elephantis mos, accurate in Macc. c. vi. describitur. Summa est: pro XXXII. elephantis depugnasse XXXII. millia peditum, XVI. millia equitum. Vegetius III, 24. Elephanti in præliis magnitudine corporum, barritus horrore, forme ipsius novitate, homines equi que conturbant. Hos contra Romanum exercitum primus in Lucania Pyrrhus Rex eduxit. Postea Hannibal in Africa, Rex Antiochus in Oriente, Jugurtha in Numidia, copiosos habuerunt: aduersus quos diversa excoxitata sunt armorum genera. Fuisse Indicos etiam hinc patet, quia singuli in ligneis turribus XXII. propugnatores habuerunt: cum Africani vix vel septem portent.

Gesnerus & Aldrovandus, ex Livio, Plinio, Solino.

<sup>6</sup>Prælio Syros fundit.] Contra sentit is, qui lemmata in Josephum compo- suit. Nam viatum ab Antiocho Judam tradit, & in templo obsecum. Verba sunt: Ως Αὐτίοχος ὁ Ὀπαλεῖδης ἤδειν, εἰς τὸ ιερὸν ἐκκλείσας. Ex textu & Mac- chabæorum & Josephi certum est, capta à Syris Bethsura, exercitum Hierosolyma venisse, & Judam ibi obsecum. Igitur male Sulpicius victoriam Judæ attribuit, quæ nulla fuit. Horn.

<sup>7</sup>Rex petit pacem.] Καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τῷ ἤδειν, καὶ τὸ σωματίῳ πελιορεύματι, εἰρήνην τε ἐπηγείλατο καὶ συζητεῖν τοὺς πατρεῶν γόνους χρωμένος ζώνη. Joseph. Causa fuit adventus Demetrii, ut in sequenti- bus refertur.

<sup>8</sup>Quia infido ingenio male usus.] Legendum opinor, qua pro quia, ut pax subintelligatur. Qua pace, inquit, infido ingenio male usus est perfidiam consecuta ultio. Constat enim verbum substantivum (est) in hac historia desiderari. Drus.

<sup>9</sup>Demetrius.] Appianus in Syriacis hunc Demetrium ait fuisse Σελόνιος μῆτρα, Αὐτόχθον ἢ Επιφανῆς ἀδελφεῖς. μάρτυρος ἢ Φιλοκαίλας Αὐτόχθον, ανέψιον ὄντε τοῦδε τῷ παιδίῳ. Non ergo patruus erat Antiochi Eupatoris, ut Justinius lib. XXXIV. scriptum reliquit: sed patruelis, ut recte Appianus eum ap- pellat. Erant enim duorum fratrum filii. Adito sis ad locum illum Appiani & ad

<sup>1</sup> Seleuci filius, quem Romanis obsidem datum supra memoravimus, <sup>2</sup> ut audivit Antiochum decessisse, <sup>3</sup> petivit, <sup>4</sup> ut se in regnum remitterent. Quod <sup>5</sup> cum ei negatum fuisset, <sup>6</sup> clam Roma profugit, <sup>7</sup> in Syriam venit, regnumque occupavit: <sup>8</sup> Antiocho filio, qui annum unum & menses sex regnaverat, interfecto. Hoc regnante, primum <sup>9</sup> Judæi à populo Romano amicitiam sedisque petiere: benigneque excepta legatio, Decreto Senatus, socii atque amici appellati. <sup>10</sup> Interim Demetrius, adversus Judæi, per duces suos,

bellum

& ad Epitomen Livii. *Drus.* Præter hunc etiam Philippus, qui cum Lysia gubernator regni & pueri Eupatoris constitutus erat, tum Antiochia rebelavit. Atque hæc princeps pacis cum Juda initæ causa. *I Machab. xiii. xl. 22. Joseph. xi. 14. 15.*

<sup>1</sup> Seleuci.] Non Antiochi magni, ut existimasse videtur Justinus. Nam Antiochum Epiphanem appellat fratrem Demetrii, cum fuerit fratri filius. Seleucus enim & Antiochus ille germani fratres erant. Horum filii Eupator & Demetrius. Nihil certius. *Drus.* Vide Justinum *xxxiv.*

<sup>2</sup> Ut audivit Antiochum decessisse.] Auditæ morte Antiochi, cuius loco Roma obses fuerat, petivit primo ut se in regnum reducerent, secundo, ut saltem obses esse desineret, quandoquidem permutatus esset patrueli, qui tum defunctus erat. Quum ne hoc quidem impetraret, aufugit navigio. *Appianus.*

<sup>3</sup> Petivit ut se in regnum remitterent.] Postulatum non iniquum. Vide Grot. de Jure P. ac Belli *ii. 20.* Justinus: *Dimitti igitur se ad regnum petendum æquum esse, quod sicuti jure gentium majori fratri cesserit, ita nunc sibi, qui pupillum ætate antecedit, deberi.*

<sup>4</sup> Cum ei negatum esset.] Justinus: *Cum se non dimitti animadverteret à Senatu, tacito iudicio, tutius apud pupillum, quam apud eum, regnum futurum arbitrante.* Eo enim tempore annum *xxi. ingressus erat.*

<sup>5</sup> Clam Roma profugit.] Specie venan-

di ab urbe profectus, Hostiæ tacitus cum fugæ comitibus, navem consendit. *Justinus.*

<sup>6</sup> In Syriam venit.] Aripolin: ubi exceptus fuit à Syris magna gratulatione, regnumque adeptus est, Lysia primum occiso, deinde puer & Timacho, qui Babylonis præfecturam male administraverat. Quamobrem Soter appellatus est, orto a Babylonis initio. Appianus. *Drus.* Vide Josephum *xi. 17. I Mach. vii.*

<sup>7</sup> Antiocho filio, qui annum unum & menses sex.] Puer malim, nisi scripsit, Antiocho Antiochi F. Similis defectus supra. *Igitur Demetrii filius.* Nam legendum, *Demetrius Demetrii filius.* Puer autem erat, cum interficeretur, decennis, postquam novennis, id est, *cœvus*, ut est in Appiano, ad regnum pervenisset. Unum ergo duntaxat annum regnavit. Quibus noster adjicit sex menses. Quanquam in Eusebio ann. *2.* *Drus.*

<sup>8</sup> Judæi à populo Romano amicitiam sedisque petiere.] *I Machab. viii. Joseph. Ant. hist. lib. xi. cap. 17. Gorionides lib. iv. cap. 33.*

<sup>9</sup> Apoplo Romano.] Cujus tum ingens potentia, Syriae ac Egypti Regibus formidabilis. Nam eo tempore jam in Asiam arma eorum penetraverant, & Hispaniam. *I Mach. viii. &c. Josephus xii. 17.*

<sup>10</sup> Interim Demetrius.] Justus quidem à Romanis abstinere Judæa, sed jam missò cum exercitu Bacchide. *I Mach. viii.*

I Per